

Združeni zadevi C-188/10 in C-189/10

Aziz Melki in Sélim Abdeli

(Predloga za sprejetje predhodne odločbe,
ki ju je vložilo Cour de cassation (Francija))

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 267 PDEU – Preizkus skladnosti nacionalnega zakona s pravom Unije in z nacionalno ustavo – Nacionalni predpis, ki določa, da je vmesni postopek ocene ustavnosti prednosten – Člen 67 PDEU – Prosto gibanje oseb – Odprava nadzora na notranjih mejah – Uredba (ES) št. 562/2006 – Člena 20 in 21 – Nacionalni predpis, na podlagi katerega je dovoljeno opravljati kontrolo identitete na območju med kopensko mejo Francije z državami podpisnicami Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in črto, ki poteka 20 kilometrov od te meje“

Stališče generalnega pravobranilca J. Mazáka, predstavljeno 7. junija 2010 . . . I - 5671

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. junija 2010 . . . . . I - 5701

Povzetek sodbe

1. *Vprašanja za predhodno odločanje – Predložitev Sodišču – Pristojnost Sodišča – Nadzor nad veljavnostjo akta Unije – Nacionalno sodišče, ki je soočeno z domnevno neustavnostjo nacionalnega predpisa za prenos direktive – Dolžnost predložitve Sodišču v odločanje pred vmesno oceno ustavnosti navedenega predpisa – Obseg (člen 267 PDEU)*

2. *Vprašanja za predhodno odločanje – Predložitev Sodišču – Pristojnosti nacionalnih sodišč – Preizkus skladnosti nacionalnega zakona s pravom Unije in z nacionalno ustavo – Nacionalni predpis, ki določa, da je vmesni postopek ocene ustavnosti prednosten – Dopustnost – Pogoji*
(člen 267 PDEU)
3. *Mejna kontrola, azil in priseljevanje – Zakonik Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja – Odprava nadzora na notranjih mejah – Kontrola na ozemlju*
(člen 67 PDEU; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 562/2006, člena 20 in 21)

1. To, da ima vmesni postopek ocene ustavnosti nacionalnega zakona, katerega vsebina je le prenos kogentnih določb direktive Unije, prednost, ne more vplivati na pristojnost, ki jo ima le Sodišče, da ugotovi neveljavnost akta Unije – in zlasti direktive – saj je namen te pristojnosti, da se z zagotovitvijo enotne uporabe prava Unije zagotovi pravna varnost.

sodišča zadevne države članice opravi nadzor nad veljavnostjo navedene direktive na podlagi istih razlogov, ki se nanašajo na zahteve primarnega prava in med drugim pravic, ki so priznane z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, za katero člen 6 PEU določa, da ima enako pravno veljavnost kot Pogodbi.

Če bi namreč to, da je tak postopek prednosten, vodilo do razveljavitve nacionalnega zakona, s katerim so le prenesene kogentne določbe direktive Unije, ker je ta zakon v nasprotju z nacionalno ustavo, bi bila Sodišču v praksi odvzeta možnost, da na podlagi predloga nacionalnega prvostopenjskega oziroma pritožbenega

Preden se lahko opravi vmesna ocena ustavnosti nacionalnega zakona, katerega vsebina je le prenos kogentnih določb direktive Unije, na podlagi istih razlogov, s katerimi se izpodbija veljavnost direktive, so nacionalna sodišča, zoper odločitev katerih po nacionalnem pravu ni

pravnega sredstva, načeloma dolžna na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU Sodišču predložiti vprašanje o veljavnosti te direktive in nato upoštevati to, kar izhaja iz sodbe, ki jo izda Sodišče v postopku predhodnega odločanja, razen če ni sodišče, ki je sprožilo vmesni postopek ocene ustavnosti, že samo predložilo tega vprašanja Sodišču na podlagi drugega odstavka tega člena. Glede na nacionalni zakon, s katerim je prenesena takšna vsebina, je namreč vprašanje veljavnosti direktive glede na obveznost njenega prenosa predhodno. Poleg tega določitev strogih rokov za preizkus s strani nacionalnih sodišč ne more preprečiti predložitve vprašanja za predhodno odločanje, ki se nanaša na veljavnost zadevne direktive.

pristojno za oceno ustavnosti zakonov, kot v ustreznih okoliščinah primera tudi po tem, ko to sodišče izda odločbo o tem vprašanju – onemogočeno izvajanje njihove pristojnosti ali izpolnitev njihove dolžnosti, da predložijo Sodišču vprašanja v predhodno odločanje.

Člen 267 PDEU pa ne nasprotuje takšni nacionalni zakonodaji, če lahko druga nacionalna sodišča svobodno:

- kadar koli se jim to zdi primerno, celo po vmesnem postopku ocene ustavnosti, predložijo Sodišču v predhodno odločanje vprašanje, ki se jim zdi potrebno,

(Glej točke od 54 do 56.)

2. Člen 267 PDEU nasprotuje zakonodaji države članice, s katero je določen vmesni postopek ocene ustavnosti nacionalnih zakonov, če je zato, ker je ta postopek prednosten, drugim nacionalnim sodiščem – tako pred predložitvijo vprašanja ustavnosti nacionalnemu sodišču, ki je

- sprejmejo vsak ukrep, ki je potreben za zagotovitev začasnega pravnega varstva pravic, ki jih zagotavlja pravni red Unije, in
- po takem vmesnem postopku ne uporabijo nacionalne določbe, o kateri menijo, da je v nasprotju s pravom Unije.

Naloga predložitvenega sodišča je, da preveri, ali je mogoče nacionalno zakonodajo iz postopka v glavni stvari razlagati v skladu s temi zahtevami prava Unije.

(Glej točko 57 in točko 1 izreka.)

3. Člen 67(2) PDEU in člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) nasprotujejo nacionalni zakonodaji, na podlagi katere so organom policije

zadevne države članice podeljena pooblastila za opravljanje kontrole identitete vsake osebe izključno na območju 20 kilometrov od kopenske meje med to državo članico in državami podpisnicami Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ne glede na vedenje zadevne osebe in posebne okoliščine, ki kažejo na nevarnost kršitve javnega reda, zaradi preverjanja spoštovanja obveznosti v zvezi z imetništvom, posedovanjem in predložitvijo z zakonom določenih listin in dokumentov, ne da bi bil določen potreben okvir za ta pooblastila, ki bi zagotavljal, da dejansko izvajanje teh pooblastil ne more imeti enakovrednega učinka kot mejna kontrola.

(Glej točko 75 in točko 2 izreka.)